

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . . . 180 korona.
 Fél évre . . . . . 80 korona.
 Negyed évre . . . . . 40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Köszönöm ősz...

*Sirasd meg szivecském szépen
 Az őszi dér halk énekét . . .
 Fűvecskék fonnyadt életét!*

*Óh ősz, köszönöm neked a hervadt fűvek illatát
 Krisztálytisza vágyak poharát Rád köszöntöm,
 S tűnő szép nyári esték kedves mosolyát,
 Rózsáit bánatos szívemnek öledbe öntöm.*

*Oh ősz köszönöm neked a lányok halk nevetését
 S köszöntöm halk hegedűdet az őszi szelet,
 Köszönöm neked szívem fáradt verését
 Üdvözlöm a késői ünnepeket!*

*Oh ősz, köszönöm neked, a lemondást meg a bánatot
 S játékos szép szívem játékát, ki lágy
 Moll műzsikát önt megszenteld bánatodból.
 Oh ősz, köszönöm neked, a lemondást meg a bánatot.*

— — — — —
*Sirasd ma meg szivecském szépen
 Az őszi dér halk énekét . . .
 Hervadt virágok életét!*

Babiczký Béla.

Megfigyelések.

A férfi a boldogságot kereste és megtalálta szegény — az asszonyt.

Egy asszony egyszer azt mondotta: mutassatok egy férfit és én megmondom, ki vagyok.

Egy férfinak két kivánsága volt: egy kedves nő, meg egy kedves otthon. Egy nőnek három: egy férfi, egy másik férfi, meg egy harmadik.

Akarod a férfit megismerni? Nézd meg a nőt, akit szeret. — Akarod a nőt megismerni? Nézd meg a férfit, akit tönkretett.

Tudod-e, ki az asszony? Soha sem tudhatod.

Ismertem egy embert, örökösen terveket kovácsolt... Kovács volt. Egy másikat, aki örökösön hazudott — ujságíró volt. Egy harmadikat, aki mindig igazat mondott — jövőmondó volt. Egy negyediket, aki mindig csomagot cipelt... Férj volt — szegény.

Rövid szoknyához rendszert hosszú a lélek.

Egy embernek a becsület volt a fegyvere, egy másinak — furkósbót.

A szárnak négy lába van, némelyik embernek csak kettő. Két dolog feltétlen kell ahoz, hogy valaki író legyen: toll és tinta.

Mit jelent ez a szó: asszony? Többnyire egy szegény férjet.
b. b.

Gyászos ünnep.

— Mi az, Racsák ur, miért van maga ma feketében?

— Ma van a feleségem születésnapja.

Levél a „Névtelen“ asszonynak.

A neve Édes „Névtelen“
S szeretem mégis végtelen —
Lelkemre lengő mosolyát,
Szeretni kell — és így tovább...
De nézze kérem képtelen,
Sőt, ami több, kevés nekem,
Csókolni kell — és így tovább...
Tegye le lengő fátyolát!
Esetleg, hogyha nem szabadna,
A fátyol könnyen e szakadna.

Valóban, azt sem tudom, nő-e
S nem-e nyugati felkelő-e?
Sejtelmes szó ez: „Névtelen“,
Óh, mondja, mért játszik velem?
Magamról én azt irhatom,
Sőt tán nem is tagadhatom...
Én husz éves koromig nőttem,
Azután, férfi lett belőlem.

A neve Édes „Névtelen“
S szeretem mégis végtelen.
És nézze kérem én nekem,
A szívem most pont néptelen.
Kedves, okos leve ében,
Galamb akar lenni,
Jaj, pedig én a galambot
Szeretem — megenni.

Azért irtam most Magának
Bocsáson meg Nekem!
Ha husz éves s hogyha lehet,
(Le tagadhat tized, hetet)
S ha szép, ez épp elég nekem
Ha nem, akkor — elégtelen.

Névtelen ember (b. b.)

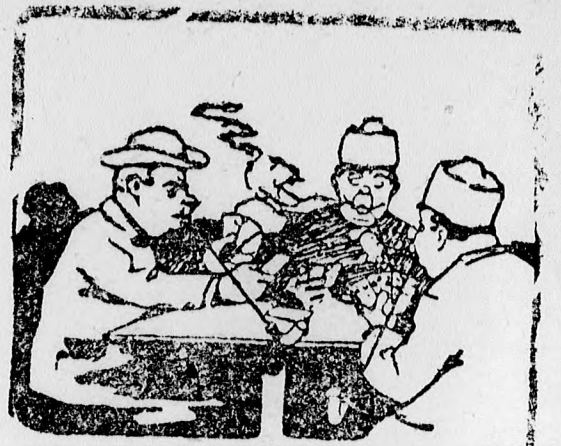
Kész cipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szereket be **csizpő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy **Fabián Zestvérek** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős munkás cipők.

Civisek a Bikában.

— Mondja mán, sógorom, ha olyan okosnak tartja magát, mit csinál hónap Masarik?

— Könnyű a felelet, sógorom. Amit máma!

— Mit szól hozzá, sógorom, hogy kihabrálnak velünk a csehek, meg a szerbek, meg a rumunyak, sógorom? Folyton küdik az ultimátumot?!

— Ne tartsák kend tüle, sógorom, amék kutya ugat, a nem harap.

Nyájas érdeklő.

— Miért vagy ilyen szomorú?

— Nem vagyok én szomorú.

— Hát minek örülsz ennyire?

— Én? Nem örülök én! Semmi okom sincs arra, hogy örüljek.

— Hát akkor min csodálkozol kedves barátom?

— Semmin. Nem csodálkozom éppen semmin.

— Na jó, tulajdonképpen azt akartam kérdezni, hogy miért vágsz ilyen buta pofát?

Mindegyik a maga utján.

A nagyvilágon pályáját
A góg falábon járja át;
A bün lovagol paripán,
Szentelenül, nagy cifrán;
A hűség evez egy nagyon
Ingadozó csónakon.
A becsület jár meztláb,
A hála mankón lóg tovább
S angyalszárnyon a szerelem
A szívekbe beleröppen!

F. Ilonka.

A cigány a tiszteletes urnál.

Ebéd után, amikor a tiszteletes ur éppen a karszékben pipázgatott, beállt hozzá egy cigány, ki az illedelmes köszönés után elhallgat.

Ekkor a tiszteletes ur szól: Na, mi jónak jöttél?

Cigány: Alázatosan kérem a főtisztelendő urat, adja ki a keresztlevelem.

A tiszteletes ur feláll és előveszi az anyakönyvet s kérdi a cigányt: Hogy hívnak?

Cigány: Csak keresse, benne van a!

Tiszteletes ur: Hogy hívnak?

Cigány: Csak keresse, benne van a!

Tiszteletes ur: Te, az Isten áldjon meg, mondd meg, hogy hívnak, mert ha nem mondod meg, nem tudom kikeresni.

Cigány: Igen, igen, csak keresse.

Tiszteletes ur (rákiált): Hogy hívnak?!

Cigány: Csak keresse, benne van a!

Végre a cigány nagynehezen megmondja a nevét és a tiszteletes ur szorgalmasan keresi igen sokáig. Azután megszólal: Te, hiszen itt nincs ilyen.

Cigány: Csak keresse, benne van a!

Tiszteletes ur: De értsd meg, hogy ilyen nincs.

Cigány: Mert már kiadta másnak.

Végre nagynehezen sikerült a tiszteletes urnak a cigányt el-tuszkolni, ki mindig azt mondogatta fölvaltva: „Ha keresné, meglelné“ és „Mert már kiadta másnak“.

A leves.

— Pincér, ebben a levesben légy uszkál.

— Pardon, nagyságos ur, ez a légy döglött, így hát nem uszkálhat a levesben.

Egy kis regény.

Hadgyakorlat,
Pif, puf, pof,
Szép fogat és
Gazdag gróf,
A lovak meg-
Vadulnak
S hajrá neki
Az utnak.
Jaj Istenem!
Most mi lesz?
Benne volt a
Kis comtess!
Ifju hadnagy,
Monokli,
A bajusza
Isteni.
Egy-kettőre
Ott termett.
Öreg gróftól:
„Köszönet“!
Hadnagy másnap
Délelőtt
Megjelent a
Vár előtt.
Büszkén ülve
A lován,
Kopogtatott
A portán.
Viszontlátás,
Pirulás,
Mély tekintet,
Boldogság!
A nevem:
„Gróf Habitü“!
Öreg gróf:
De nagyszerű!
Legyetek hát,
Nem bánom,
Egymáséi...
Áldásom!

F. Ilonka.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-utca sarak.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

A király kérdés.

— Mit szól ke ndkomám, hogy bejött megint ez a Károly király az országba?

— Megint leesett a korona.

Esik... esik...

A korona esik, esik
És már rosz néven sem veszik...
Sőt, ami több, fel sem veszik,
Ha véletlenül leesik.

A korona esik egyre;
Eshetne még kevesebbre?
Igen, leeshet nullára...
S aztán??
Egy nulláról — két nullára.

b. b.

Revizor rovata.

Amennyire nem szeretik az emberek a szineskedést és a tet-tetést, annál nagyobbra becsü-lik azt a szinpadon!.

A darab annál szebb, menél jobban tudják magukat az em-berek tettetni!

Az életben a szineskedésnek egyrészt: haszon, másrészt köz-megvetés vagy utálat az ára!!!

Az élet sokaknak rejtelem, másoknak szenvedelem, nekem pedig sejtelem!

A sziv a legigazibb fokmérő!

Az akarat — sokszor romlás-ba visz.

Revizor.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽

E rovatban kérlőkért az vállalkozást, aki elfogadja. ...

▽▽▽

Mondja, kedves Hruska Lajos tüzoltóparancsnok ur, Püspökladányból, kivel fog a télen nyulászni? Kérdi egy vadász.

Mondja, kedves D. Bözsike, a Tanító-utcáról, igaz, hogy kinn volt a vásárban, akit keresett? Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Házenöri Lajos, a MÁV.-tól, igaz, hogy el akar utazni Budapestre az után a szép székegy leány után? Kérdi, aki szeretne utitárs lenni.

Mondja, kedves Soltész Aladár, a Varga-kert, Herceg utcából, igaz, hogy ön nem érzi jól magát csak az utcasarkokon? Kérdik a többi kollegák.

Mondja, kedves Tóth Ferenc ur, a Téglás-kert, Létai utcából, milyen nagy csapás érte a múlt hó közepe táján? Kérdi, aki éppen úgy járt.

Mondja, kedves Pozsgay L. ur, Ujfehértóról, miért olyan tartózkodó?

Mondja, kedves Grünbaum H. ur, Hajduhadháztól, maga még mindig kispap? Kérdezi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Hollós Gy. ur Hajduhadháztól, magának van az a hódító bőrkabátja? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Mácsay Pista, a K. Tóth utcáról, mint autogén hegesztő, ugy is, mint híres Nich Carter, Vértessynél díszművezető és bőrkabátulajdonos és mint szerelem-mámor feltaláló, megvallotta már annak a kis lánynak? Kérdi egy másik kis leány.

Mondja, kedves Horváth ur, az I. postáról, mióta olyan büszke a lányokkal szemben, mióta, postás lett? Kérdi egy nagyon érdekelt.

Mondja, kedves Gáthi Manci, a Posta utcáról, még most is idegen nevet használ, mikor a fiuknak bemutatkozik? Kérdi, akiknek úgy mutatkozott be.

Mondják, kedves Tökés István, Nagy Sándor és Medgyaszay József, vadász urak, mit kerestek 21-én este Rieronénál az asztal alatt? Kérdi, aki ott látta.

Mondja, kedves Greiner, ker. sik. igazgató ur, tényleg azért nem engedi a szegény növénydekeknek meg az egyen-sapka viselést, mert a fiuk nem tudnak „szalutirozni”? Kérdik tanítványai?

Mondja, kedves Wibirál János ur, a MÁV.-tól, igaz, hogy a Friedrich-pártból ki akar ön lépni? Kérdi Friedrich István.

Mondja csak, édes Töczike, miért volt egy keddi nap olyan szomorú, hogy még a lakodalmat sem nézte meg? Kérdi egy borbély.

Mondd, kedves Szabó János, állatorvos komám, Ladányból, igaz, hogy neked mindenütt felajánlják a külön bejáratu szobákat? Kérdik a barátaid.

Mondja, kedves Nagy József ur, Kisvárdáról, igaz, hogy magát Palinak hívják a lányok Kisvárdán? Kérdi az, aki hallotta, mikor egymásközt mondták.

Mondja, kedves F. Tibor, gyakornok ur, Téglásról, az a szép szürke agár nem hamis? Ugy félünk tőle.

Mondja, kedves Szabó Gyula ur, Kisvárdáról, hány korona órabért kap a fujtatásért? Kérdezi az, aki irigyli a maga fujtatását.

Valamikor hajdanán.

Az éjjel régi szeretőmről
Mesélt az álom, meg a vágy.
Csak nézett rám s pajzán mosollyal
Annyit mondott: jó éjszakát!

Valamikor, hajdanán,
Vágyak aranykapuján.
Hintón jött hozzám, hozta vágy
S ledobta lenge fátyolát...
Ma nézett rám s pajzán mosollyal
Annyi mondott: jó éjszakát!

Valamikor, hajdanán,
Vágyak arany hintaján
Hagyott el engem, vitte vágy.
Vigyázz! Szivecském jobbra át.
Csak nézett rám s pajzán mosollyal
Annyit mondott: jó éjszakát.

Valamikor hajdanán,
Vágyak arany hintaján,
Dehogy futottm én utána.
Vigyázz! Szivecském balra át...
Csak néztem rá s könnyü mosollyal
Annyit mondtam: jó éjszakát!

Ma éjjel rég ismeretőmről
Mesélt az álom meg a vágy...
Csak nézett rám s pajzán mosollyal
Annyit mondott: jó éjszakát!

Babiczky Béla.

Okosan.

Egy vidéki orvoshoz ebéd közben beállit a szobaleánya.

Egy asszony keresi a nagyságos urat.

— Milyen asszony? — kérdi idegesen a doktor.

Uriasszony? Parasztasszony? Betegsegélyző-asszony? Menjen ki és nézze meg!

A lány kimegy. Visszajön és jelenti:

— Özvegyasszony.

Az álom.

Inas: Majszter ur, ma éjjel a majszter urral álmódtam.

Majszter: Ejnye, azt a sárkánytejet szipákoló mivoltját az öreganyádnak, hogy mertél te rólam álmódni? (Képen teremti a fiut.) Aztán, mit álmódtál?

Inas (bögve): Azt álmódtam, hogy a majszter urral sétálni mentem és...

Majszter: Ez már mégis nagy szemtelenség tőled. (Ujra nyakon üti.) Hát azután mi történt?

Inas: Azután két gödör elé értünk, az egyik tele volt mézzel, a másik ganéjével. És egyszerre csak beléestünk.

Majszter (büszkén): De azt hiszem, hogy én a méz-gödörbe estem?

Inas: Igen, a majszter ur a méz-gödörbe esett, én meg a ganéjba.

Majszter: Na ez szerencséd. S mi történt azután.

Inas (nekibátorodva): Akkor aztán kimásztunk mind a ketten... Hi-hi-hi... és lenyaltuk egymást!

Hihhi!

Lakásbérpótlék.

Lakásbér-fölemelésért folya-
modott egy hivatalnok. Egy hét
mulva kérdi tőle a kollegája:

— No pajtás, fölemelték a lakbérédet?

— Föl bizony!

— No, csak ne tulozz!.. A há-
ziuram emelte föl.

Azóta temetek.

Nem hallok a szélvészt...?
Zivataros, zengő első ébredését,
Nem hallok az átkot...?
Rád üvölttik zugó, haragos Pa-
lánkok,

A lelkembe ki van... kinek neve
áll ott!

Suttogja a szellő, sugják a virágok,
Csobogja a csergő Duna vize...

Hogy szép szerelmének vagyok a
bolondja...!

Ki voltam én akkor...

És ki vagyok máma?

Fekete ruhába jött hozzám a Fama.
Bemondani halkán,

Hogy szerelmünk ringó bölcsőjé-
nek helyén

Fehér ravatal van...

Te aluszol benne.. Te tiszta, régi,
Akit Te öltél meg. Te nem hagytál
élni...!

Nem beszélünk többet,

De még bucsuzóul letörlöm -a
könnyet

Annak a kis lánynak hü-fényü
szemérül,

Akit ott a siró Duna-parton látok...
Llátlak, ma is látok..

Szöke cigány...! Szívből gratulálok.

Ozsváth Gyula.

Szivettépő tépelődések.

Vajjon hány zsidó van a nyu-
gatmagyarországi felkelők kö-
zött?

Vajjon k ifizeti a föld forgása
után a forgalmi adót?

Vajjon mennyi fényüzési adót
fizet a nap?

SZIREK ANDRAS

url- és egyenruha szabósága
angol gyapjuszövetek és
egyenruházati sapkák raktára

Szent Anna utca 1. szám

Telefon szám 509.

Egyszerű rovat.

— Jaj, de jó meleg van ma-
guknál. Fütének?

— Fütünk bizony.

— Nagyszerű! És mivel, ha
szabad érdeklődnöm?

— Mivel? Mivel hideg van.

— Máma bevitték egy örült
embert a vasuti hidról.

— Mit csinált?

— Erővel nagybögőzni akart
a hidon.

— No és ezért?

— Hát persze, hidon nem le-
het nagybögőzni, csak nagy-
bögőn.

— Azt mondja a közmondás:
aki korán kel, aranyat lel. Hát
ez merőben téves, mert annak,
aki ezt az aranyat elveszti, még
korábban kell kelnie? Vagy ta-
lán az le sem fekszik?

Igazsá van.

— Miért sir Prücsökné?

— Fájnak a műfogai!

— A műfogai? Lehetetlen!

— Lehetetlen? Szeretném lát-
ni, maga nem sirna-e, ha ezer
koronájába került volna egy
rongyos műfoga.

A korona javításáról.

Jövendő pénzügyminiszterek
Figyeljete a röpke dalra:

A nyáron berámáztam egy
koronát,

És fölfüggesztettem a falra.

Azóta színét a nap kiszivta

És kinézésre kissé avult,

De hála a legyek szorgalmának,

Legalább kétszáz ponttal javult.

A kutya intelligenciájáról.

Azt bizonyára sokan tudják,
Hogy semmi esze sincs a ludnak

De azt csak kevesen hiszik el,

Hogy a kutyák olvasni tudnak;

Mert míg a többi állatoknál

Az írott szó tisztán ágál

A hirdetési oszlopoknál

A kutya föltétlen megáll.

Kálmán Jenő.

Bugyi Sándor.

Valamék nap belököttem Bura
ra! tetsémhe, a zsigvásátérre.

Mer hogy mán a nyálam is
alig tuttam elnyelni, hát mon-
dok, beküdök egy kis italkis-
sigit.

Ahogy belipek, hát ippeg ott
haduvál mán az öreg Gyöngyösi
sógor Jóga sógorral. Mondok
osztán Heráji urnak, hogy —
tőcsik nigyir az ötösbül, hadd
keverőgyik az ital.

Aszongya osztán a vín Gyön-
gyösi sógor, hogy tán sógorom
is megszomjuhozott?

Meg biz én, sógorom.

Hogy osztán Heráji ur kitő-
tötte az italt, hát én is letele-
pettem az asztalho.

Oszán ijen szekeres meg taji-
gás ember mirül beszélhet egye-

Kalapok tisztítását,
visszavételét és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
is készítek. :: ::

Beliczay
kalapos, Piac u 38.
a fő-posta mellett.

bekrül, mint vagy a politikaji
sorrul, vagy a lurul.

Hát mink osztán, hogy ezek-
kel a képviselőkkel úgy va-
gyunk, hogy akárcsak a luval
imádkozzik az ember, hát ikább
elkeztünk a lurul beszélgetni.

Elkezttem a Villám lovat mód-
n nélkül dicsírni, hogy majd e is
ment a könyökömrül a bür.

A vín Gyöngyösi meg csak
aszt monta ezekre, hogy e nem
beszid. Hanem az ű két lova a
mijen, aszt mán meg kék nízni.

Tennapelőtt is — aszongya —
a Csapó-kert alatt elakatt csucsi
Balog, amék disztóval kereske-
dik, a szekerivel, meg a lovával,
egy csomó zsák korpával.

Csak ott kír, hogy huzassam
ki ütet.

Na, mondok, kihuzatlak én
rögvest. Avval beléakasztottam
egy láncot a csucsi Balog lova
elibe, a másik vigit meg az én
hátulsó tengejemhe, oszt úgy
kirántottam a homokbul, mint-
ha ott se lett vóna.

Aszondom erre, hogy e mán
nem lehet, sógor, Hanem az én
Villámom a minap az Árpád-
téri templom egyik sarkát rán-
totta egyenesre.

Ugy törtint a dolog, hogy a
Villámmal nékiszalattam a ta-
jiga vigszeggel, oszt úgy egye-
nesre rántottam, hogy semmi
baja se vót.

Az öreg sógor mán erre tiny-
legesen mirges lett, hogy any-
nyira leböcsömöltem, a nyehés-
síg ájjik belé!

Lakáskeresők.

— Mamuka, ha muszáj, én
elmegeyek ezer koronáig is.

— Megbolondultál, Samu?

— No, ne félj. Elmegeyek ezer
koronáig, aztán majd vissza is
jövök.

Ami nem is vice.

— Rémes! Mit gondolsz, mi-
ből él az ember?

— ?

— Evésből, meg ivásból.

Ének.

Annyi csalfa szónak emléke
után:
Végre eljött az én édes Nu-
sikám!

Tele van a szive egész én
velem,
Csak ő érte lobog ifju sze-
relmem!

Sóhajokká tompul a dal aj-
kamon:
Te vagy — Édes — nekem egy
drága vagyoni!

Ének... ifjuság, vágy szerelem...
diák!
Szárnyra lebbennek a halk me-
lődiák.

Radius.

Magyarázat.

A billiárdjáték. Nagyon öreg
zongorákon játszák, melyeknek
a háta már egészen megzöldült.
Erre a zöld tetőre három záp-
tojást helyeznek, amit a játéko-
sok hosszú, történelmi neveze-
tességü, még a dákoktól fenn-
maradt dáköval lökdösnek. —
Hogy miért lökdösik ilyen hosz-
szu botokkal őket, azt a szerző
mai napig sem érti, mert hiszen
szabadkézzel is elérhetnék azo-
kat. Azután nézzük csak, hogy
mi a nagy lökdösés eredménye.
Az, hogy a golyók még se esnek
le, mert a játszótér magas széle
nem engedi. Hát könyörgöm, —
van ennek értelme?

Paplan-varrodémba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glett, karmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szítek. Alakító, frissíték.

Ócska vattá, paplanokat veszek.

DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Szomorú humor.

Mit osinálnak a csehek a felvidéken.

Magyar nevek.

A magyar vasutasok egy része — különösen a Kassa-Oderberginél — helyén maradt és teljesíti szolgálatát a csehek alatt is. Nemrég a cseh vasutigazgatóság ezeket a volt magyar alkalmazottakat értekezletre hívta, melyen felszólította őket, hogy mindazok, akik annak idején idegen, főleg szláv hangzású nevüket megmagyárosították, most rövid uton, — minden költség nélkül — kérelmezzék régi nevük visszaszolgáltatását. A derék vasutasok összenéztek, nyeltek egyet, majd fölállott egy nagybajuszu magyar és így nyilatkozott:

— A fölhevást tudomásul vesszük, de azt hiszem, nem is kell nagyon sietnünk avval a névváltoztatással. Mindaddig, amíg a cseh-szlovák köztársaság elnökének olyan gyönyörű hangzású, zamatos magyar neve van, addig mi is egész bátran viselhetjük a magyar nevünket. Kezdje Masaryk elnök ur a névváltoztatást, akkor talán majd mi is követjük.

Pozsony-Bratislava.

A csehek pár év előtt még azt sem tudták, hogy Pozsony, ősi magyar koronázó város, a kuruc Kassa létezik. Most, hogy

őkbe hullott a gyönyörű felvidék és Nyugatmagyarország, irtó hadjáratot indítottak a magyar helységnevek ellen. Pozsonyt elnevezték Bratislavának, Kassát Kosicenek és így tovább, csupa olyan név és jogcím, ami nincs, amiről eddig soha senki se hallott és az értelmét se tudja. —

Nemrég a csehek új ezer koronás bankjegyet bocsátottak ki — melynek főalakja egy stilizált nő, aki a glóbus előtt ül és azt szemléli. A keserű humor mindjárt megcsinálta a maga találó megjegyzését.

— Mit keres ez a nő olyan nagyon a földgömbön? — kérdezik egymástól az emberek.

— Keresi Bratislavát, de sehol sem találja.

A régi magyar helységnevek használata szigorúan tilos. Pénzbüntetés, a levél megsemmisítése jár érte és a cenzura rémszörű. Egy tulbuzgó cenzor nemrég egy bank üzleti levelében ezt a kifejezést: netto cassa, kijavította netto Kosice-re.

Böhmischer Zirkel.

Nemzeti tulajdonságuk: a magukhoz kaparítás persze most, hogy urak elttek, még inkább kifejlődött. Erőszakoskodás, ki-méletlen rekvirálások, magyarok lakásainak elfoglalása butorral együtt, napirenden vannak. Legjobban jellemzi őket az alábbi kis história.

Egy csehnek gyermeke született. Egészen normális volt a gyerek, csak az egyik kezét tartotta összezsúrolva. Az első nap nem is vették észre ezt a szülők, de a második, harmadik nap, — mikor még mindig nem nyitotta ki a kezét, — kezdtek aggódni, hogy talán úgy marad örökre a gyerek keze. Orvost hívak, aki aztán nekifeszült és kinyitotta a gyerek kezét. Hát egy arany gyűrű volt a markában. A születésnél huzta le a bába-asszony ujjáról, — azt szorongatta napokon át.

Egy ajánlott levél.

Jött egy levél kuszált sorral,
Ajánlva lett föladvá.
Egy kis lány volt az írója,
A szakítást tudatta.

Szegény kis lány barna kis lány
Mért irtad te ezt nekem?
Nem gondoltad meg a dolgot,
Hisz' neked nem vétettem!

Ha erhes volt a barátság,
Szóval mért nem mondtad meg?
Mért fizettél a póstásnak
Fölösleges összeget?

Sok a pénzed? Nem gondolnám.
Adhatnál most belőle.
Bizony Isten, visszaadom,
De nem most, csak jövőre!

Kárpáthy Jancsi.

Beszélgetés.

— Nagyszerű, Göröcsy ur, hogyan taníthatta meg a kutyáját ilyen engedelmességre?

— Hogy? Hát egyszerűen beszéltem vele.

— No és a kutya megérti?

— Hát maga nem érti meg, ha szólnak magához?

Törvény előtt

— A gyilkosság napján miért ment el az áldozat lakására?

— Haragosom volt, hát ki akartam vele békülni.

— Aztán mégis agyonütötte?

— Hát ha másképp nem akart kibékülni!

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, november 6-án:

Ly-Hang a kegyetlen

kerül bemutatásra, 6 felvonásban és

A vadász

dráma 6 felv. ban, rendes helyárak.

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9

órákor. — Jégy elővétel d. e. 10 órákor. —

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, egy-szintén Fáyarekrém és Fáy-szappan békebeli minőségben, valamint Hajdusági bajuszpedrő fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárban
(Szinház mellett.)

Heti hírek.

Ujmódi teafőzés. Praktikus módon oldotta meg, mint tudósítónk írja, egy laposnyaki kanászgyerek azt a kérdést, miképen lehet megfőzni a teát künn a szabadban, tűz és teafőző szer-szám nélkül. Az élelmes kanászgyerek ugyanis a gémes-kutból a szájába vett egy pofára való vizet és addig süttette vele magát a napon, amíg csak a víz fel nem forrt a szájában. Akkor hirtelen egy csipet tealevelet nyomott hirtelen beléje, egy percig még főni hagyta és kész volt a tea. Természetesen cukor nélkül készült. A találmánynak illetékes körök véleménye szerint különösen a télen lesz nagy hordereje. Nevezetesen az órák hosszát szabadon járó vadászemberek számára, akik a csikorgó hidegben ilykép aránylag könnyű szerrel és egy pofa vízzel juthatnak forró teához. Ezeknél persze fontos, hogy lehetőleg már július közepén szájukba vegyék a forralni való teavizet. Akinek azonban ily hosszú előkészülethez nincs türelme, annak egyszerűen csak a forró vízzel megöltött thermost kell bevenni a szájába és a nyomasztó hidegben célt ér.

Budapestről tudatják, hogy egy ottani elemi iskolai tanító hirtelen... jól lakott. — — — A helyszínére kijöttek a mentők s a szerencsétlent beszállították a Rókus kórházba. A rendőrség megindította a nyomozást.

Ma délután az a kósza hír terjedt el Debrecenben, hogy egy kereskedősegédnek, kinek nevét még nem sikerült megállapítani — a telefonközpont „azonnal” jelentkezett. A telefon-igazgatóság szigorú rendeletet adott ki a telefonkezelőknek, melyben — azonnali elbocsátás terhe mellett — megtiltja, hogy az előfizetőknek azonnal jelentkezzenek.

A csodálatos villamoskocsi.

Ma reggel a nagyerdőről 9 óra 32 perckor elindult egy jó megjelenésű városi villamoskocsi, melynek utasai csodálattal vették észre, hogy a villamos a szokottnál gyorsabban megy. A villamos sehol sem akadt el, — csupán a Péterfián egy tehén állt a sinek közepén. Csak a vezető „angol hidegvér”-ének köszönhető, hogy nem történt egy végzetes karambol. Majd csöngetett a vezető, de a tehén csak nem mozdult, mire a vezető a kocsit udvariassan lekormányozta a sinről és tovább folytatta az utját az állomás felé. A közönség, aki lélegzetvisszafojtva leste ezt az izgalmas jelenetet, a villamosvezetőt leukesen megéljenezte. Debrecenben hamar elterjedt a híre a csodálatos villamoskocsinak. A villamos hajtórés nélkül ért ki a nagy állomásra s onnét nyugodtan tovább folytatta körutját.

T. Zs.

A szemüveges család.

— Ejnye, hol a pápaszemem, asszony? A csiptetőmet akarom megkeresni.

— Mari, keresse meg gyorsan a szemüvegemet, hadd lássak utána!

— Addig te keresd, fiam.

— Mindjárt, előbb megkeresem a monoklimát.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A városházzal szemben.
Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Mulatság.

Fényesen sikerült mulatságot rendezett tegnap a Magyar Ásványvizek Országos Szövetsége dr. Hühóthy Gerő, az ásványvizajánlástán magántanárnak védnöksége alatt. A zsufolásig szénsavval telített bálteremben pezsgő jókedv uralkodott. Az első négyeshez a párok a szokásos Viz-a-viz. kiáltással állottak fel. Jelen voltak a Borszék, Parády, Bikszády szentlukácsfürdői Kristály, Salvaor, Artézi, Szántóy stb. családok összes tagjai. A hölgyek közül különösen Mohay Ágnes, Luhy Margit, továbbá Málnássy Málnássy Mária és az ifju Paptamássy Lyhia tüntek ki üdítő bájaikkal. Az agg Hunyadi János is megtisztelte a bált megjelenésével s egy külön kis szeparében udvarolgatott a bál egyik legszebb asszonyának, azonban semmi eredményre sem tudván jutni, nemsokára ifjabb kollégájának: II. Rákóczy Ferencnek engedte át a teret. De ez sem tudván célt érni lagymatag vallomásaival, végül is a hölgyek által annyira kedvelt Igmándy Kesserű indította meg biztos föllépésével a bájos hölgy szívét.

Művész sors.

Eddig lehetett festeni: olajban, akvarellben, temperában, pasztellben. Ezután fehérneműben pingálok, mert már ruhára sem telik.

Igazolás.

— Ejnye, Málcsik ur, tegnap köszönés nélkül elment mellettem.

— Akaratlanul történt, bizonyára nem vettem észre.

— Ezt könnyű mondani...

— Már pedig, amilyen pillanathoz pénzzavarban tegnap voltam, ha észrevettem volna. — biztosan kértem volna száz koronát.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.